

عنوان مقاله:

بررسی روابط سپاهیان و مردم ایران در دوره سلجوقیان

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمد جواد حقیقی - کارشناسی ارشد تاریخ اسلامی

محمود رضا کوهکن - هیات علمی رشته تاریخ دانشگاه پیام نور مرکز اصفهان

خلاصه مقاله:

اقوام ترک سلجوقی پس از نبرد دندانقان به صورت فزاینده‌ای وارد سرزمین ایران شدند و موفق گشتند حکومت سلجوقی را از سالهای ۴۳۱ تا ۵۹۰ هجری قمری در ایران تشکیل دهند. در این پژوهش سعی شده است تا با روش توصیفی تحلیلی به این سوال پاسخ داده شود که نحوه ارتباط و تعامل نظامیان با مردم چگونه بود؟ و اینکه رفتار اینان چه تاثیری بر زندگی مردم داشت؟ و همچنین راهکارها و اقداماتی که دولتمردان برای کنترل و سازگاری نظامیان با مردم اتخاذ میکردند مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. یافته های این پژوهش نشان میدهد که ترکان با اتکای به قدرت شمشیر خود بر مردم غالبگشتند و به دلیل زندگی بدوی و عشایری که داشتند در ابتدا موجب تغییر در مناسبات و فعالیت های اجتماعی گشتند، رابطه آنها با مردم ایران آمیخته با تنش و برخورد بود. دیوان سالاران ایرانی برای مهار ناهنجاری ها و خودسری های سپاهیانترک تلاش های زیادی انجام دادند که در پاره ای از اوقات نیز به موفقیت هایی دست می یافتند. افرادی نظیر خواجه نظامالملک سعی داشتند تا با ایجاد توازن در گروه بندی های نژادی سپاه و همچنین گسترش سنت اقطاع داری که موجب ایجاد رابطه بین سپاهیان و کشاورزان می شد، آنان را کنترل نمایند. اما بعد از خواجه نظام این سپاهیان به مرور با گسترش سنتهای اقطاع داری و اتابکی، و با اعمال خشونت و تصاحب املاک قدرت و تسلط خود بر مردم را افزایش دادند

کلمات کلیدی:

سلجوقیان، سپاهیان، مردم، دیوانسالاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1787229>

